

Authorship (continued)

1. From last time <https://www.journals.uchicago.edu/doi/pdf/10.1086/369939>

2. Talmud, Megillah 7a (citing Tosefta Yadayim 2:14)

רבי שמעון בן מנסיא אומר: קהלת אינו מטמא את הידים מפני שחכמתו של שלמה היא...

Rabbi Shimon ben Menasya said: Kohelet does not render hands *tamei*, for it is [merely] Solomon's wisdom...

3. Talmud, Bava Batra 14b

סידרן של כתובים רות וספר תהלים ואיוב ומשלי קהלת שיר השירים וקנינות דניאל ומגילת אסתר עזרא ודברי הימים

The order of Ketuvim is: Ruth, Tehillim, Iyov, Mishlei, Kohelet, Shir haShirim, Kinot, Daniel, Esther, Ezra, Divrei haYamim.

4. Talmud, Bava Batra 15a

חזקיה וסיעתו כתבו (ימש"ק סימן) ישעיה משלי שיר השירים וקהלת

Chizkiyah and his associates wrote Yeshayah, Mishlei, Shir haShirim and Kohelet.

5. Rabbi Menachem Meiri, Commentary to Mishlei 25:1 (c/o mgketer.org)

באה הנה מלת גם להורות שאף ע"פ שאנשי חזקיה היו המעתיקים, אבל המחבר היה שלמה. ונראה שלא נכתבו דבריו בספר זה עד דורו של חזקיה, שהיתה בהם חכמה יתירה, ויסדו כמה דברים, ומצאו דברים אלו במגלות מחכמתו של שלמה, והעתיקום וחברום עם שאר דבריו הנכבדים.

The word "Also" is here to teach that even though Chizkiyahu's men copied it, the author was Solomon. And it appears that his words were not recorded in this book until Chizkiyahu's generation, which had great wisdom, and they established many things, and they found these things in scrolls from Solomon's wisdom, and they copied them and compiled them along with his other honoured words.

6. Midrash, Shir haShirim Rabbah 1:10

ר' חייא רבה ורבי יונתן. רבי חייא רבה אמר משלי כתב תחלה ואח"כ שיר השירים ואח"כ קהלת, ומייתי לה מהאי קרא "וידבר ג' אלפים משל", משל זה ספר משלי, "ויהי שירו חמשה ואלף" זה שיר השירים, וקהלת בסוף אמר.

מתנייתא דרבי חייא רבה פליגא על הדין שמעתא, מתנייתא אמרה שלשתן כתב כאחת, ושמעתא אמרה כל חד וחד בפני עצמו.

תני רבי חייא רבה: רק לעת זקנת שלמה שרתה עליו רוה"ק ואמר ג' ספרים משלי וקהלת ושיר השירים.

ר' יונתן אמר שה"ש כתב תחלה ואח"כ משלי ואח"כ קהלת, ומייתי לה ר' יונתן מדרך ארץ: כשאדם נער אומר דברי זמר, הגדיל אומר דברי משלות, הזקין אומר דברי הבלים. ר' ינאי חמוי דר' אמי אמר הכל מודים שקהלת בסוף אמרה.

- Mishlei, then Shir haShirim, then Kohelet, based on the order in Melachim I 5:12
- All three were written at once
- All three were written at once in Solomon's old age
- Shir haShirim first, then Mishlei, then Kohelet – youths speak in song, older people speak in parables, and in old age they say, "Emptiness of emptinesses".

7. Shlomo?

- Kohelet 1:1 and 1:12
- Wisdom Kohelet 1:16 and Melachim I 3:12, Melachim I 5:9-11
- Wealth Kohelet 2:4-9 and Melachim I 5, Melachim I 10
- Accomplishments Kohelet 2:4-6 and Melachim I 5, Melachim I 10
- Writing Kohelet 12:9-10 and Melachim I 5:12-14
- Women Kohelet 7:28 and Melachim I 11:3
- The other books of Solomon
 - The vineyards and orchards of Kohelet and Shir haShirim
 - The adages about the sage and the fool in Kohelet and Mishlei

8. Prof. Mordechai Zer-Kavod, Kohelet, Daat Mikra edition, pg. 4

המשלים הרבים על החכם והכסיל שבספר קהלת קרובים לסוג משלים זה שבספר משלי שלמה, מלבד מנושאים אחרים המשותפים לשני הספרים.

The many lessons about the sage and the fool in Kohelet are of a type of lesson similar to those in Mishlei, aside from other themes that are common to the two books.

9. Rabbi Yehoshua ibn Shu'ib (13th-14th century Spain), Derashah for Day 1 of Succot

ויש אומרים בעבור שהיה בעל תשובה בסוף ימיו שינה שמו, כי שנוי השם הוא אחד מן הדברים הקורעים גזר דינו של אדם כדאיתא במסכת ראש השנה, והטעם שהוא רמז שישנה אדם מעשיו הראשונים ויהפך לאיש אחר, כמו דכתיב וננוה נהפכת. ובזמן הזקנה אדם חייב להזהר בזה יותר משום זמן...

And some say it was because he was a penitent at the end of his days, and so he changed his name, for changing one's name is one of the ways to tear up a person's decree, as found in Masechet Rosh HaShanah. This is because it hints [to him] to move from his earlier deeds and become someone new, as in "And Nineveh will be overturned." And in old age one must be especially careful of this, because of [lack of] time...

10. Midrash, Kohelet Rabbah 1:1:2

למה נקרא שמו "קהלת"? שהיו דבריו נאמרין בהקהל, על שם שאמר (מלכים א' ח') "אז יקהל שלמה." ר' אחא בשם ר' הונא משמר נכנס משמר יוצא, לשמוע חכמת שלמה. והוא שמלכת שבא אמרה לו "אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה." וכתוב (שם ה') "ויבואו מכל העמים לשמוע את חכמת שלמה."

Why is he named "Kohelet"? Because his words were stated in a gathering (*hakhef*), as Melachim I 8:1 says, "Then Solomon gathered." Rabbi Acha cited Rabbi Huna: A shift entered and a shift left, to hear the wisdom of Solomon. And this is what the Queen of Sheba said to him, "Fortunate are your men, and fortunate are these servants of yours." And Melachim I 5 says, "And they came from all of the nations to hear the wisdom of Solomon."

11. Rabbi Yaakov Lorberbaum of Lissa (18th-19th century Eastern Europe), Taalumot Chochmah to Kohelet 1:1

ולזה כשבא להביל כל החכמות שהן לצורך עוה"ז, וכן חכמות החיצוניות, אמר יחוסו שהוא קהלת, כי אם הי' בא אחר להביל הי' אומרין "מי אתה לבוא להביל ואינך יודע אותן על בוריין." ולזה אמר שהוא קהלת שהקהיל כל החכמות ויודע להביל אותן

And therefore, when he came to render all of the wisdoms of this world as *hevel*, and so all of the external philosophies, he attributed it to Kohelet. For if someone else had come to say they are *hevel*, they would say, "Who are you to come to say they are *hevel*, and you don't know their true character." Therefore it said he was Kohelet, for he gathered all of the wisdoms and knew to declare them *hevel*.

12. Rabbi David Altschuler, Metzudat David to Kohelet 1:1

הדברים האלה נחקרו על ידי קיבוץ קבוצת דעות מחולפות, בצרוף הקבלה מאדם רשום בחכמה וביראה והוא דוד המלך.

These things were investigated via a collection of different views, combined with the tradition from someone marked for wisdom and reverence, King David.

13. Rabbi Yehoshua ibn Shu'ib (13th-14th century Spain), Derashah for Day 1 of Succot

ועל האמת אמר קהלת על השכינה שהיא קהלת יעקב. ולכן אמר במקום אחר "אמרה קהלת", לרמוז לזה השם שהודיעו שהשכינה עמו ודבריו נאמרו ברוח הקדש, ואף על פי שנראה שדבריו סותרין אלו את אלו הכל אמת למעיין בדבריו

In truth, it said "Kohelet" regarding the Shechinah, which is *Kehillat Yaakov*. Therefore it said in another place, "*Amrah* [said f.] Kohelet," to hint to this name that the Shechinah was with him and his words were stated with Divine inspiration. And even though his words appear to contradict each other, it is all true to someone who examines his words.

14. Prof. Robert Gordis, Koheleth: the man and his world, pp. 59-60

Koheleth contains a plethora of Aramaic words, forms and constructions. The book is replete with forms and words which may occur sporadically in earlier Hebrew, but which become more common and familiar in the Mishnah. Late morphological developments which may have been induced by Aramaic are also common. Late syntactic usages are also frequent.

15. Prof. Mordechai Zer-Kavod, Daat Mikra edition of Kohelet, pp. 17-18

אוצר לשונו המיוחד של ספר קהלת עורר כבר את שימת לבם של פרשניו בימי הביניים, והם פירשו מילים וביטויים על דרך הארמית ולשון חז"ל... הגם שקדמוניו הרגישו בקרבה של כמה ביטויים שבספר קהלת אל הארמית ולשון חז"ל, לא הסיקו מזה שום מסקנה לגבי מחברו או

זמנו, שהרי גם בשאר ספרי המקרא נמצאים "ארמיסמים" כאלה, ואין פלא בדבר, מאחר שהלשון הארמית היתה רווחת במזרח הקרוב כאלף שנים לפנינו, נוסף למגעים עם השכנים דוברי ארמית בצפונה של ארץ ישראל שדברו וכתבו ארמית.

The unique vocabulary of Kohelet already caught the attention of our medieval commentators, and they explained words and expressions via Aramaic and the language of our Sages... Even though our predecessors recognized the proximity of certain expressions in Kohelet to Aramaic or the language of our Sages, they did not conclude from this anything regarding its composer or his time, for in other books of Scripture are also found "Aramaisms" like these. It is no wonder, since Aramaic was already widespread in the Near East about one millennium BCE, in addition to contact with Aramaic-speaking neighbours in northern Israel, who spoke and wrote Aramaic.

16. Prof. Robert Gordis, *Koheleth: the man and his world*, pp. 40-41

Far from pretending to be the work of a king, the book reflects the standpoint of the commoner at many points. Such are the lament on the oppression of the weak (4:1 f.), the sardonic comment on corruption and government (5:7), the sense of fear of the royal authority (8:2-5; 10:20), the resigned remarks on unworthy leadership (10:5) and the complete absence of any national motif in the book.

17. Prof. Robert Gordis, *Koheleth: the man and his world*, pg. 40

Actually the author makes no effort to imply seriously that Solomon is the author. In one passage (1:12 to 2:20) he takes on the guise of "the son of David," but only in order to give substance to his argument. He is seeking to demonstrate that even the ultimate of wisdom and luxury possible to man has no absolute value or significance. What more effective device than to have this view of the vanity of life expressed by Solomon, who symbolized both these goals of human striving? Any lesser figure might be charged with being an incompetent witness. As the Midrash acutely remarks: "People might say, 'This fellow who never owned two cents presumes to despise all the good things of the world!'" This is evidently the meaning of the difficult final clause in 2:12: "For of what value is a man coming after the king, who can only repeat what he has already done?" This purpose accomplished, the role of Solomon is laid aside for the remaining five-sixths of the book, never to be resumed.

18. Prof. Robert Gordis, *Koheleth: the man and his world*, pg. 40

Had it been the author's intention to palm his work off as the work of Solomon, he would not have used the enigmatic name "Koheleth," but would have used the name "Solomon" directly, as happened time without number in the *Pseudepigrapha* roughly contemporaneous with our book.

19. Prof. Yaakov Klein, *Olam haTanach: Megillot* pp. 164-166

...אולם רוב החוקרים סבורים, כי המחבר החכם חי ולימד חוכמה בירושלים. זאת הם לומדים לאו דווקא מן העדות העצמית של המחבר... הם לומדים זאת מכמה תיאורים, המשקפים, לדעתם, הווי ארץ ישראל מובהק, ובייחוד מדברי קהלת על האקלים (א:ה, יא:ג, יב:ב) ועל עבודת האדמה (יא:ד), וכן מתוך העובדה, שקהלת מזכיר את בית המקדש ואת הקורבנות (ד:יז, ה:א-ה). למען האמת, אין בספר קהלת כל רמז מפורש על מקום חיבורו, אולם אין שום סיבה הגיונית להניח, שהמחבר חי מחוץ לארץ ישראל.

...But most of the researchers believe that the wise composer lived and taught wisdom in Jerusalem. They learn this not necessarily from the composer's self-testimony... They learn this from several descriptions which demonstrate, to them, a clear Israeli existence. Especially from Kohelet's words about the climate (1:5, 11:3, 12:2), on working the land (11:4), as well as from the fact that Kohelet mentions the Temple and the offerings (4:17, 5:1-5). In truth, there is no explicit hint in Kohelet regarding the place where it was composed, but there is no rational reason to assume that the composer lived outside of Israel.

20. An interesting question

Kohelet 1:16, 2:9

Outline of Kohelet, per Prof. Mordechai Zer-Kavod in Daat Mikra: Kohelet

1:1-11	Introduction
1:12-2:26	The experimentation that convinced Kohelet that all is hevel
3:1-22	The relationship of the human being with this world and with Gd
4:1-16	Corruption in human society
4:17-5:7	Advice for the pilgrim to the Beit haMikdash

5:8-6:9	Criticizing the pursuit of wealth
6:10-7:14	Anthology of wise sayings
7:15-8:17	People are imperfect, and Gd does respond to good and bad behaviour
9:1-9:18	Humans are in Gd's Hands, so they should be happy with their lot
10:1-10:20	Wise sayings about good traits and bad traits
11:1-6	Encouraging the farmer
11:7-12:7	The joy of youth and the weakness of age
12:8-12:14	Wrap-up of the book

The challenges of King Solomon's War

21. Talmud, Shabbat 30b

בקשו חכמים לגנוז ספר קהלת מפני שדבריו סותרין זה את זה. ומפני מה לא גנזוהו? מפני שתחילתו דברי תורה וסופו דברי תורה... ומאי "דבריו סותרין זה את זה"? כתיב "טוב כעס משחוק (קהלת ז)" וכתיב "לשחוק אמרתי מהולל (שם ב)", "כתיב "ושבחתי אני את השמחה (שם ח)" וכתיב "ולשמחה מה זה עשה (שם ב)".

The Sages wanted to put away Kohelet because its words contradict each other. Why didn't they put it away? Because it begins with Torah and ends with Torah... And what is "its words contradict each other"? Kohelet 7 says "Anger is better than laughter" and Kohelet 2 says "Of laughter I saw it is to be praised." Kohelet 8 says "And I have praised joy" and Kohelet 2 says "And of joy, what does it do?"

22. More apparent contradictions, from Professor Zer-Kavod 1:2 vs. 1:4, 3:21 vs. 12:7, 1:18 vs. 7:9

23. Midrash, Vayikra Rabbah 28

בקשו לגנוז ספר קהלת שמצאו בו דברים שהם נוטין לצד מינות, אמרו כך היה ראוי שלמה לומר (שם יא) "שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך בימי בחורותיך?" משה אמר (במדבר טו) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" ושלמה אמר (קהלת יא) "והלך בדרכי לבך ובמראה עיניך?" אלא הותרה רצועה, לית דין ולית דיין!

Rabbi Binyamin ben Levi taught: The sages wanted to ban Ecclesiastes, for they found in it material that leans toward heresy.

The sages said: Should Solomon have said 'Young man, rejoice in your youth and your heart will gladden you in the days of your youth?' Moses said 'Do not stray after your hearts and eyes!'

Further, Solomon said 'Follow the paths of your heart and the sight of your eyes!' The strap has come unbound - there is no justice and there is no judge!

24. Rabbi Menachem Meiri (13th century Provence), Chibbur haTeshuvah – Shever Gaon 2:6

ואם אולי יתעורר השואל לומר "כלך לדרך זו, למה לא בקשו לגנוז ספר איוב שהרי בודאי יש בו דברים נוטים לדברי מינות!" ופירשו קצת מפרשים בזה שאיוב לא נתברר היותו מבעלי הדת, ואין חשש לבא תקלה על ידו. מצורף לזה שלא היה מפורסם בחכמה, כמו שנודע מתוארו שנתמר "תם וישר וכו'" ולא נאמר "חכם", אמנם שלמה היה מאנשי הדת ונודע בחכמות וייראו מהכשל בני אדם בדבריו...

25. Talmud, Yevamot 49b

מנשה הרג את ישעיה. אמר רבא: מידן דייניה וקטליה. אמר ליה: "משה רבך אמר 'כי לא יראני האדם וחי' ואת אמרת 'ואראה את ד' יושב על כסא רם ונשא'...?" אמר ישעיה: ידענא ביה דלא מקבל מה דאימא ליה, ואי אימא ליה אישויה מזיד. אמר שם, איבלע בארזא. אתויה לארזא ונסרוה, כי מטא להדי פומא נח נפשיה משום דאמר "ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב."

Menasheh killed Yeshayah. Rava said: He judged him and executed him. He said: "Your master Moshe said, 'No man can see Me and live,' and you said, 'I saw Gd sitting on a great and elevated throne'?"...

26. Midrash, Avot d'Rabbi Natan I 1

בראשונה היו אומרים משלי ושיר השירים וקהלת גנוזים היו, שהם היו אומרים משלות ואינן מן הכתובים, ועמדו וגנוזו אותם עד שבאו אנשי כנסת הגדולה ופירשו אותם.

In the beginning they said that Mishlei, Shir haShirim and Kohelet should be concealed, for they said that [these books] were parables and not from Scripture. They arose and concealed the books, until the Great Assembly came and explained them.